

Sygn. akt VIII Ca 218/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2022 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa (...) **w C.**

przeciwko **R. K.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 22 grudnia 2020 r.

sygn. akt X C 2834/19

p o s t a n a w i a : odrzucić skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2021 r. do Sądu Okręgowego w Toruniu wpłynęło pismo, którym Prezes Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego przekazał celem dalszego procedowania w sprawie pismo pozwanego R. K. z dnia 23 sierpnia 2021 r. zatytułowane „skarga”. W treści skargi pozwany zakwestionował zasadność wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14 kwietnia 2021 r., wydanego w niniejszej sprawie w wyniku rozpoznania apelacji pozwanego od rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

W związku z powyższym pozwany został wezwany do wyjaśnienia, jak należy traktować w/w pismo z dnia 23 sierpnia 2021 r., wskazując, że z jego treści zdaje się wynikać, że jest to skarga kasacyjna – w terminie 7 dni pod rygorem uznania, że jest to skarga kasacyjna.

Razem z wezwaniem skarżącemu wysłano wyczerpujące pouczenie dotyczące dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej jak też obowiązkowego zastępstwa stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Pouczono nadto pozwanego o kręgu podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej. Poinformowano także, że aby wnieść taką skargę, należy naprzód zwrócić się do uprawnionych podmiotów celem rozważenia przez nich istnienia podstaw do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wskazano, że pozwany jako osoba zainteresowana ani też ewentualny pełnomocnik pozwanego, nie mają uprawnienia do wniesienia skargi nadzwyczajnej.

W/w wezwanie wraz z pouczeniem doręczono pozwanemu w dniu 16 grudnia 2021 r. – pozwany odebrał przesyłkę osobiście.

Mimo upływu określonego terminu, do dnia wydania niniejszego postanowienia, pozwany nie odpowiedział na w/w wezwanie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że wniesione przez pozwanego pismo z dnia 23 sierpnia 2021 r. stanowiło skargę kasacyjną (stosownie do rygoru wskazanego w wezwaniu). Jak natomiast wskazano w skierowanym do pozwanego pouczeniu, zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których **wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych**. Art. 398⁶ § 2 k.p.c. stanowi natomiast, że **sąd drugiej instancji ma obowiązek odrzucić** na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub **z innych przyczyn niedopuszczalną**.

Stosownie do w/w przepisów, skarga kasacyjna pozwanego, niezależnie od tego, że nie została sporządzona przez fachowego pełnomocnika, podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna – ustawodawca nie przewidział bowiem możliwości zaskarżania skargą kasacyjną rozstrzygnięć dotyczących praw majątkowych (a taki charakter ma niewątpliwie niniejsza sprawa, dotyczy bowiem zobowiązania pieniężnego), których wartość jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (w niniejszej sprawie jest to 1.419,70 zł).

Sąd Okręgowy odrzucił zatem skargę kasacyjną, stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c.